

Μια σχολική παράσταση στο δάσος

Στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς η Σχολή Θηλέων ανέβαζε μια παράσταση σ' ένα μεγάλο θέατρο της πόλης... Μια αληθινή θεατρική παράσταση... Έφτιαχναν αληθινά σκηνικά ή τα έβρισκαν έτοιμα στο θέατρο που νοίκιαζαν, κουρτίνες που κατέβαιναν με ζωγραφισμένο δάσος ή ζωγραφισμένες αρχαίες κολόνες... Έραβαν τα κατάλληλα κουστούμια. Όλοι οι ρόλοι, αντρικοί, γυναικείοι, παίζονταν από κορίτσια. Οι πρόβες γίνονταν στην αίθουσα μουσικής και ρυθμικής, με το πιάνο πάνω στην εξέδρα.

Φέτος θα ανέβαζαν την *Αρπαγή της Περσεφόνης*, άγνωστου συγγραφέα. Έργο με πολλή πρόσωπα, με πολλή κουστούμια. Όμως σε ποιο θέατρο θα δινόταν η παράσταση; Η είδηση έσκασε σαν πυροτέχνημα κι όλοι έμειναν άναυδοι. Η κυρία Ερασμία, η διευθύντρια, είχε μια φαινή ιδέα: να ξεφύγει απ' τον κλειστό χώρο του θεάτρου και, όπως έκαναν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι, να παίξουν το έργο στην ύπαιθρο, κάτω απ' το φως των αστεριών!

Όσο πλησίαζε η μέρα της παράστασης, τόσο φούντωνε ο πυρετός. Οι πρόβες έπαιρναν τα μυαλά των κοριτσιών. Πού καιρός ν' ανοίξουν βιβλίο! Θα έπαιζαν θέατρο, αληθινό θέατρο, με προβολείς και θεατές, κι αυτό το χρωστούσαν στην κυρία Ερασμία!

Τρεις ράφτρες είχαν στήσει τις ραπτομηχανές τους στον κοιτώνα κι έραβαν μέρα νύχτα. Τα πέδιλα είχαν γίνει παραγγελία σε υποδηματοποιό. Μια κομμώτρια θα ερχόταν το βράδυ της παράστασης να χτενίσει την Περσεφόνη και τις νύμφες.

Η ατμόσφαιρα στο σχολείο είχε αλλιάξει. Ένας άνεμος ελευθερίας και δημιουργικότητας φυσούσε. Τα λήθη παραβλέπονταν, το πάθος κυριαρχούσε. Οι μαθήτριες στην αυλή πηγαινοέρχονταν μελετώντας τους ρόλους τους. Μετρούσαν με καρδιοχτύπι τις μέρες. Ακόμα πέντε μέρες, ακόμα τέσσερις, τρεις, δύο...

Στη γενική δοκιμή πήγαν όλα καλά, ή σχεδόν καλά. Άλλωστε, η γενική δοκιμή γίνεται για να διορθωθούν οι ατέλειες.

Όταν ήρθε επιτέλους η βραδιά της παράστασης, όλοι ένιωθαν μεγάλη ένταση. Οι μαθήτριες ανυπομονούσαν – αγωνία, σφίξιμο στο στομάχι. Ένας στραβός λόγος, ένα κόμπιασμα μπορούσαν να τα χαλάσουν όλα. Ο πυρετός ανέβαινε! Νύχτωνε! Ο κόσμος που είχε ακούσει την είδηση –για φαντάσου, θέατρο στο δάσος– είχε τρέξει να πιάσει θέση από νωρίς. Γι' αυτόν τον κόσμο η παράσταση θα ξεκινούσε σε λίγο.

Επαναληπτικές Ασκήσεις Ν. Γλώσσας

• Θέμα 1^ο

α) Αφού διαβάσετε προεκτικά το κείμενο, παρουσιάστε σε 2-3 γραμμές το θέμα του.

β) Να βρείτε τη δομή της πρώτης παραγράφου και να δώσετε έναν πλαισιότυπο.

γ) Ποιες συνδετικές λέξεις χρησιμοποιεί η συγγραφέας τόσο μεταξύ των προτάσεων όσο και μεταξύ των παραγράφων;

• Θέμα 2^ο

α) Σε ποιους χρόνους βρίσκονται κυρίως τα ρήματα της αφηγήσεως; Τι κοινό έχουν οι χρόνοι αυτοί μεταξύ τους;

β) «Όσο πλυσιάζε... δύο...» = Αφού μετατρέψετε όλα τα ρήματα του αποσπάσματος σε ενεστώτα, φαντασθείτε το κείμενο. Ποια διαφορά παρατηρείτε στο ύφος;

γ) είδυση, άνεμος, πρόχονοι, πάθος, θέατρο: Να μεταφέρετε στη γενική ενικού τα ουσιαστικά. Αφού χρησιμοποιήσετε έναν κατάλληλο επίθετο για το καθένα, να σχηματίσετε προτάσεις.

• Θέμα 3^ο

α) Να σχηματίσετε παραγωγή επίθετα από τις παρακάτω λέξεις: δάσος, φουντώνω, υπαίθριος, βραδιά.

β) Να αναζητήσετε πέντε (5) συνθετές λέξεις στο κείμενο και να αναγνωρίσετε σε ποιο μέρος του λόγου ανήκει το α' συνθετικό τους.

• Θέμα 4^ο

α) Να αναγνωρίσετε τις προτάσεις ως προς τα συστατικά τους (δομή):

1. Το πάθος κυριαρχούσε.
2. Μια κομμώτρια θα έρχατο το βράδυ της παράστασης.
3. Η ατρόβραρα στο σχολείο είχε αλλαξει.
4. Όλοι έμεναν άναυδοι.
5. Οι μαθήτριες ανυπομονούσαν.
6. Ακόμα πέντε μέρες, ακόμα τέσσερις, τρεις, δύο...

β) Να βρείτε τον συντακτικό ρόλο των υπογραμμισμένων λέξεων:

1. Μετρούσαν με καρδιοχτυπι τις μέρες.
2. Όλοι έμεναν άναυδοι.
3. Οι πρόβες έπαιρναν τα μυαλά των κοριτσιών.
4. Η γενική δουμνή γίνεται για να διορθωθούν οι ατζέλες.
5. Θα έπαιζαν θέατρο, αληθινό θέατρο, με προβολείς και θεατές.
6. Οι μαθήτριες στην αυλή παιχνοέρχονταν μελετώντας τους ρόλους τους.

Παραγωγή Λόγου

«Παρακοιούθηκες πρόβρατα μια παράσταση στο θέατρο ή στον κινηματογράφο. Αφηγού σου υπόθεση σ' έναν φίλο σου/σε μια φίλη σου. Αποκάλυψε τα συναισθήματα και τις εντυπώσεις που σου προκάλεσε ο μαγικός κόσμος του θεάματος.»